

Bekendtgørelse af lov om mønstre

Hermed bekendtgøres lov nr. 218 af 27. maj 1970 om mønstre med de ændringer, der følger af lov nr. 854 af 23. december 1987.

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

§ 1. Ved mønster forstås i denne lov forbilledet for en vares udseende eller for et ornament.

Stk. 2. Den, som har frembragt et mønster, eller den, til hvem hans ret er overgået, kan i overensstemmelse med denne lov ved registrering erhverve eneret til erhvervsmæssigt at udnytte mønsteret (mønsterret), jf. § 5.

§ 2. Mønster registreres kun, hvis det væsentligt adskiller sig fra, hvad der var kendt før ansøgningens indleveringsdag.

Stk. 2. Som kendt anses alt, hvad der er blevet almindelig tilgængeligt ved afbildning, udstilling, udbud eller på anden måde. Også et ikke almindelig tilgængeligt mønster anses som kendt, hvis mønsteret fremgår af en ansøgning her i landet om patent eller om varemærke- eller mønsterregistrering og denne ansøgning er eller – efter hvad derom er forskrevet – skal anses som indleveret her i landet for den i stk. 1. nævnte dag, og såfremt mønsteret senere i forbindelse med ansøgningens behandling bliver gjort almindelig tilgængeligt for enhver.

§ 3. Mønster kan registreres, uanset at det inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindelig tilgængeligt, når dette er en følge af

- 1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, eller

- 2) at ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, har forevist mønsteret på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling.

§ 4. Mønster registreres ikke,

- 1) hvis mønsteret eller dets udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden,
- 2) hvis mønsteret uhjemlet indeholder
 - a) kendetegn eller betegnelser som angivet i § 132 i borgerlig straffelov eller noget, der kan forveksles hermed,
 - b) noget, som er egnet til at opfattes som andens firma eller andet forretningskendetegn eller som andens mands navn eller portræt, når der ikke derved sigtes til for længst afdøde personer, eller som indeholder særegent navn på eller afbildning af andens mands faste ejendom,
 - c) noget, der er egnet til at opfattes som særegen titel på en andens beskyttede litterære eller kunstneriske værk, eller noget, der krænker en andens ophavsret til sådant værk eller ret til fotografisk billede,
 - d) noget, der ikke adskiller sig væsentligt fra mønstre, der er registreret her i landet for en anden.

§ 5. Mønsterretten indebærer med de undtagelser, som nedenfor er angivet, at andre end indehaveren af mønsterretten (mønsterhaveren) ikke uhjemlet må udnytte mønsteret er-

hvervsmæssigt ved tilvirkning, indførelse, udbud, overdragelse eller udlejning af varer, der ikke væsentligt adskiller sig fra mønsteret, eller varer, som indeholder noget, der ikke væsentligt adskiller sig fra dette.

Stk. 2. Mønsterretten omfatter kun varer af samme eller lignende art som dem, for hvilke mønsteret er registreret.

§ 6. Den, der udnyttede et mønster erhvervsmæssigt her i landet, da ansøgning om registrering af mønsteret blev indleveret, kan uanset mønsterretten fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter, hvis udnyttelsen ikke udgjorde et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører. Sådan ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som har truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af mønsteret her i landet.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori retten er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 7. Industriministeren kan bestemme, at reservedele og tilbehør til luftfartøjer uanset en bestående mønsterret må indføres her til landet for at anvendes til reparation af luftfartøjer hjemmehørende i en fremmed stat, der indrømmer tilsvarende rettigheder for danske luftfartøjer.

§ 8. Industriministeren kan bestemme, at ansøgning om registrering af et mønster, som tidligere er søgt beskyttet uden for landet, i forhold til bestemmelserne i § 2 og § 6 på begæring skal anses indleveret samtidig med den tidligere ansøgning.

Stk. 2. Industriministeren fastsætter de nærmere vilkår for retten til at gøre sådan prioritet gældende.

Kapitel 2

Mønsteransøgninger og deres behandling

§ 9. Registreringsmyndigheden er Patentdirektoratet.

§ 10. Ansøgning om registrering af mønstre sker skriftligt til registreringsmyndigheden.

Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde angivelse af de varer, for hvilke mønsteret søges registreret. I ansøgningen skal angives, hvem der

har frembragt mønsteret. Søges registrering af en anden end den, der har frembragt mønsteret, skal ansøgeren godtgøre sin ret til dette.

Stk. 3. Ansøgningen skal være ledsaget af afbildning, som viser mønsteret. Hvis ansøgeren, inden ansøgningen bekendtgøres i henhold til § 18, også indleverer en model, skal modellen anses for at vise mønsteret. Ansøgningen skal endvidere være ledsaget af en af ansøgeren personlig underskrevet erklæring om, at mønsteret, så vidt det er ansøgeren bekendt, ikke før den dag, da ansøgningen om registrering blev indleveret eller skal anses som indleveret, jf. § 8, er blevet kendt på en sådan måde, som efter § 2, jf. § 3, hindrer registrering af mønsteret.

Stk. 4. Ansøgeren skal betale ansøgnings- og tillægsafgifter, jf. § 48.

§ 11. En ansøgning kan omfatte flere mønstre, hvis de varer, for hvilke mønstrene søges registreret, hører sammen i henseende til tilvirkning og brug. Ansøgning om sådan samregistrering må omfatte højst 20 mønstre og må ikke omfatte ornamenten.

§ 12. Har ansøgeren ikke bopæl her i landet, skal han have en herboende fuldmægtig, som kan repræsentere ham i alt vedrørende ansøgningen.

§ 13. Ansøgning om registrering af mønster anses ikke for indleveret, før ansøgeren har indgivet afbildning eller model, som viser mønsteret.

Stk. 2. En ansøgning kan ikke ændres til at angå et andet mønster eller andre varer end angivet i ansøgningen.

§ 14. Ved behandlingen af en ansøgning om mønsterregistrering skal registreringsmyndigheden i det omfang, det fastsættes af industriministeren, undersøge, om betingelserne for registrering af mønsteret er til stede. Har ansøgeren ikke iagttaget de om ansøgningen givne forskrifter, eller finder registreringsmyndigheden ellers, at der er noget til hinder for registrering, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til inden en nærmere angiven frist at udtale sig eller berigtige ansøgningen.

Stk. 2. Undlader ansøgeren inden fristens udløb at udtale sig eller træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen, henlægges den. Den i stk. 1, 2. pkt., nævnte meddelelse skal indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Behandlingen af ansøgningen genoptages dog, hvis ansøgeren inden 2 måneder efter udløbet af den fastsatte frist begærer dette og fremkommer med sit svar eller berigtiger ansøgningen samt inden nævnte frist betaler fastsat genoptagelsesafgift. Genoptagelse kan kun ske en gang.

§ 15. Finder registreringsmyndigheden, også efter at ansøgerens besvarelse er indkommet, noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, og har ansøgeren haft lejlighed til at udtale sig om hindringen, skal ansøgningen afslås, medmindre registreringsmyndigheden finder grund til på ny at give ansøgeren opfordring som omhandlet i § 14, stk. 1.

§ 16. Påstår nogen over for registreringsmyndigheden, at han og ikke ansøgeren er berettiget til det af ansøgningen omfattede mønster, kan registreringsmyndigheden, hvis den finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre ham til inden en nærmere angiven frist at anlægge retssag herom. Efterkommes opfordringen ikke, kan påstanden lades ude af betragtning ved afgørelse af ansøgningen. Underretning herom skal gives i opfordringen.

Stk. 2. Er der anlagt sag om retten til et mønster, som søges registreret, kan behandlingen af ansøgningen stilles i bero, indtil retssagen er endeligt afgjort.

§ 17. Godtgør nogen over for registreringsmyndigheden, at han og ikke ansøgeren er berettiget til det af ansøgningen omfattede mønster, skal registreringsmyndigheden overføre ansøgningen til ham, såfremt han begærer det. Den, til hvem ansøgningen overføres, skal betale ny ansøgningsafgift.

Stk. 2. Er der fremsat begæring om overførelse af en ansøgning om mønsterregistrering, må ansøgningen ikke ændres, henlægges, afslås eller imødekommes, før der er taget endelig stilling til begæringen.

§ 18. Er ansøgningen i overensstemmelse med forskrifterne, og er der intet fundet til hinder for registreringen, skal den bekendtgøres for at give almenheden lejlighed til at fremsætte indsigelse. På ansøgerens begæring kan bekendtgørelsen dog udsættes i indtil 6 måneder fra ansøgningsdagen eller, hvis prioritet er påberåbt, fra den dag, fra hvilken prioriteten på-

beråbes, jf. § 8. Begæring om udsættelse skal fremsættes i ansøgningen.

Stk. 2. Indsigelser mod registreringen skal fremsættes skriftligt til registreringsmyndigheden inden 2 måneder fra bekendtgørelsesdagen.

§ 19. Fra og med den dag, da ansøgningen bekendtgøres, skal akterne i ansøgnings sagen holdes tilgængelige for enhver.

Stk. 2. Når 6 måneder er forløbet fra ansøgningsdagen eller, hvis der er påberåbt prioritet, fra den dag, fra hvilken prioriteten er påberåbt, jf. § 8, skal akterne, selv om bekendtgørelse i henhold til § 18 ikke har fundet sted, holdes tilgængelige for enhver. Er der truffet beslutning om henlæggelse eller afslag, må akterne dog ikke holdes tilgængelige, medmindre ansøgeren begærer genoptagelse eller påklager det meddelte afslag.

Stk. 3. På begæring af ansøgeren skal sagens akter gøres tilgængelige tidligere end foreskrevet i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 2 eller 3, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

§ 20. Efter udløbet af den i § 18, stk. 2, fastsatte frist optages ansøgningen til fortsat behandling. Herved finder bestemmelserne i §§ 14-17 anvendelse.

Stk. 2. Er indsigelse fremkommet, skal ansøgeren gøres bekendt hermed. Er indsigelsen ikke åbenbart ubegrundet, skal ansøgeren have lejlighed til at udtale sig om denne.

§ 21. Registreringsmyndighedens afgørelse af en ansøgning om registrering af mønster kan påklages af ansøgeren eller, hvis ansøgningen er imødekommet trods behørigt fremsat indsigelse, af den, som har fremsat indsigelsen. Fra falder sidstnævnte sin klage, kan denne alligevel prøves, når særlige grunde dertil foreligger.

Stk. 2. Afgørelser, hvorved en begæring om genoptagelse efter § 14, stk. 3, er afslået, eller begæring om overførelse efter § 17 er imødekommet, kan påklages af ansøgeren. Afgørelser, hvorved en begæring om overførelse af ansøgningen er afslået, kan påklages af den, som har fremsat begæringen.

§ 22. Klage over de afgørelser, som er truffet i henhold til § 21 indgives til Patentankenævnet (Ankenævnet for Industriel Ejendomsret) se-

nest 2 måneder efter, at registreringsmyndigheden har meddelt afgørelsen til den pågældende. Inden samme frist skal gebyr for klagebehandlingen betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 2. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3. Søgsmål til prøvelse af afgørelser af registreringsmyndigheden, som kan påklages til ankenævnet, kan ikke indbringes for domstolene, forinden ankenævnets afgørelse foreligger, jf. dog §§ 31 og 32. Søgsmål til prøvelse af afgørelser, hvorved ankenævnet afslår en ansøgning om mønsterregistrering, skal anlægges inden 2 måneder efter, at der er sendt den pågældende underretning om afgørelsen.

§ 23. Når endelig afgørelse om registrering foreligger, skal mønsteret registreres og bekendtgørelse herom finde sted.

Stk. 2. Bliver en ansøgning, som er bekendtgjort i henhold til § 18, endeligt henlagt eller afslået, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

Kapitel 3

Mønsterregistreringens gyldighedstid

§ 24. Mønsterregistreringen gælder, indtil 5 år er forløbet fra den dag, da ansøgningen om registrering er blevet indleveret, og kan på begæring fornyes for yderligere to 5 års perioder. Hver sådan periode løber fra udgangen af den forudgående periode.

§ 25. Ansøgning om fornyelse af registreringen sker skriftligt til registreringsmyndigheden tidligst 3 måneder før og senest 6 måneder efter udgangen af den pågældende registreringsperiode. Inden for samme tid skal ansøgeren betale fornyelsesafgift og tillægsafgifter, jf. § 48. Er afgifterne ikke betalt inden fristens udløb, skal ansøgningen afslås.

Stk. 2. Fornyelse af registreringen skal bekendtgøres.

Kapitel 4

Licens, overdragelse m.v.

§ 26. Har mønsterhaveren givet en anden ret til erhvervsmæssigt at udnytte mønsteret (licens), må denne ikke overdrage sin ret til andre, medmindre dette er aftalt.

Stk. 2. Indgår retten i en virksomhed, må den dog overdrages i forbindelse med virksomhe-

den, såfremt ikke andet er aftalt, men overdrageren hæfter stadig for, at licensaftalen overholdes.

§ 27. Er en mønsterret overgået til en anden eller licens givet eller overgået til en anden, skal dette på begæring og mod en fastsat afgift indføres i mønsterregistret. Godtgøres det, at en i registret indført licens er ophørt, skal indførelsen på begæring slettes.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på tvangslicens og sådan ret som omhandlet i § 32, stk. 2.

Stk. 3. Ved samregistrering kan overgang af mønsterretten til en anden kun indføres i registret, såfremt overgangen omfatter samtlige mønstre.

Stk. 4. Søgsmål vedrørende et mønster kan altid anlægges mod den, der i registret er indført som mønsterhaver, og meddelelser fra registreringsmyndigheden kan sendes til ham.

§ 28. Den, der uden kendskab til en ansøgning om registrering af mønster og uden med rimelighed at have kunnet skaffe sig sådant kendskab, udnyttede mønsteret erhvervsmæssigt her i landet, da ansøgningen blev gjort tilgængelig for enhver, kan, såfremt ansøgningen fører til registrering, få tvangslicens til at udnytte mønsteret, hvis ganske særlige grunde taler herfor. Ret til sådan tvangslicens tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af mønsteret her i landet. Sådant tvangslicens kan omfatte tiden forud for mønsterets registrering.

§ 29. Tvangslicens må kun meddeles den, som kan antages at være i stand til at udnytte mønsteret på rimelig og forsvarlig måde og i overensstemmelse med licensen.

Stk. 2. Tvangslicens er ikke til hinder for, at mønsterhaveren selv udnytter mønsteret eller meddeler licens til andre. Tvangslicens kan kun overgå til andre sammen med virksomheden, hvori den udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 30. Sø- og handelsretten i København afgør i første instans, om tvangslicens skal meddeles, og bestemmer ligeledes, i hvilket omfang mønsteret må udnyttes, samt fastsætter vederlaget og de øvrige vilkår for tvangslicensen. For så vidt forholdene måtte ændre sig væsentligt, kan

retten på begæring af hver af parterne ophæve tvangslicensen eller fastsætte nye vilkår for denne.

Kapitel 5

Registreringens ophør m.v.

§ 31. Er et mønster registreret i strid med §§ 1-4, og er registreringshindringen fortsat til stede, kan registreringen ophæves ved dom. En registrering kan dog ikke ophæves af den grund, at den, som har fået registreringen, kun var delvis berettiget til mønsteret.

Stk. 2. Sager, som begrundes med, at mønsteret er blevet registreret for en anden end den i henhold til § 1 berettigede, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til mønsteret. Sagen skal rejses inden et år efter, at denne har fået kundskab om registreringen og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var mønsterhaveren i god tro ved registreringen, eller da mønsterretten overgik til ham, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter registreringen af mønsteret.

Stk. 3. I øvrigt kan sag til ophævelse af en registrering rejses af enhver, som har retlig interesse heri. Sag, som grundes på bestemmelserne i § 4, nr. 1 og nr. 2, litra a, kan også rejses af Patentdirektoratet.

§ 32. Er et mønster registreret for en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget dertil, skal retten, hvis det nedlægges påstand herom af den berettigede, overføre registreringen til denne. Rejses sådan sag, finder reglerne i § 31, stk. 2, anvendelse.

Stk. 2. Har den, som frakendes en mønsterregistrering, i god tro udnyttet mønsteret erhvervsmæssigt her i landet, eller har han truffet væsentlige foranstaltninger hertil, er han berettiget til mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår at fortsætte den påbegyndte eller iværksætte den planlagte udnyttelse med bibeholdelse af dennes almindelige karakter. Sådan ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også indehavere af registrerede licensrettigheder.

Stk. 3. Rettigheder i henhold til stk. 2 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 33. Hvis mønsterhaveren skriftligt over for registreringsmyndigheden giver afkald på

mønsterretten, skal udslettelse af registreringen finde sted.

Stk. 2. Er der rejst søgsmål om overførelse af registreringen, kan mønsteret ikke udlettes, før søgsmålet er endeligt afgjort.

Kapitel 6

Oplysningspligt

§ 34. En ansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om mønsterregistrering, inden akterne i ansøgningssagen er blevet tilgængelige for enhver, er pligtig på begæring at give den pågældende adgang til at gøre sig bekendt med akterne.

Stk. 2. Den, som enten ved direkte henvendelse til en anden eller i annoncer eller ved påskrift på varer eller deres indpakning eller på anden måde angiver, at et mønster er registreret eller søgt registreret, uden samtidig at angive registrerings eller ansøgningens nummer, er pligtig uden unødigt ophold at give den, der begærer det, sådan oplysning. Angives det vel ikke udtrykkeligt, at et mønster er registreret eller søgt registreret, men er oplysningen egnet til at fremkalde den opfattelse, at dette er tilfældet, skal der på begæring uden unødigt ophold gives oplysning om, hvorvidt mønsteret er registreret eller søgt registreret.

Kapitel 7

Straf og erstatningsansvar m.v.

§ 35. Gør nogen indgreb i en mønsterret (mønsterretsindgreb), og sker dette forsætligt, straffes han med bøde.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges virksomheden som sådan bødeansvar.

Stk. 3. Påtale sker ved den forurettede.

§ 36. Den, som forsætligt eller uagtsomt begår mønsterretsindgreb, er pligtig at udrede rimeligt vederlag for udnyttelsen af mønsteret samt erstatning for den yderligere skade, som indgrebet måtte have medført.

Stk. 2. Begår nogen mønsterretsindgreb, uden at det sker forsætligt eller uagtsomt, og har han derved haft vinding, er han, om og i det omfang det skønnes rimeligt, pligtig at udrede vederlag og erstatning efter bestemmelserne i stk. 1, dog ikke ud over den vinding, han må antages at have haft ved mønsterretsindgrebet.

§ 37. Foreligger mønsterretsindgreb, kan retten efter påstand af den forurettede, i det omfang det skønnes rimeligt, til forebyggelse af fortsat mønsterretsindgreb bestemme, at varer, som er ulovligt fremstillet eller indført her i landet, eller genstande, hvis anvendelse ville indebære et mønsterretsindgreb, skal ændres på nærmere angiven måde eller tilintetgøres eller, hvor det drejer sig om ulovligt fremstillede eller indførte varer, udleveres til den forurettede mod vederlag. Dette gælder dog ikke over for den, som i god tro har erhvervet de pågældende varer eller erhvervet rettigheder herover, og som ikke selv har begået mønsterretsindgreb.

Stk. 2. Når ganske særlige grunde dertil foreligger, kan retten, uanset bestemmelsen i stk. 1, efter påstand meddele tilladelse til at råde over ulovligt fremstillede eller indførte varer i mønsterets beskyttelsestid eller en del af denne mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår.

§ 38. Udnytter nogen uhjemlet erhvervsmæssigt et mønster, som er søgt registreret, efter at akterne i ansøgningssagen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til registrering, finder bestemmelserne om mønsterretsindgreb tilsvarende anvendelse. Dette gælder dog ikke bestemmelsen i § 35. Erstatning for skade som følge af indgreb, der er sket, før akterne er gjort tilgængelige for enhver, er den pågældende kun pligtig at udrede i det i § 36, stk. 2, angivne omfang.

Stk. 2. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 1 indtræder tidligst 1 år efter mønsterets registrering.

§ 39. I sager om mønsterretsindgreb kan det kun gøres gældende, at mønsteret ikke foreligger, dersom påstand om registreringens ophævelse nedlægges over for mønsterhaveren, eventuelt efter at denne er tilstævnet efter reglerne i § 43. Ophæves registreringen, kommer bestemmelserne i §§ 35-38 ikke til anvendelse.

§ 40. Den, som i de i § 34 nævnte tilfælde undlader at efterkomme, hvad der påhviler ham, eller meddeler urigtig oplysning, straffes med bøde, for så vidt strengere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning, og er pligtig at erstatte derved forvoldte skade i det omfang, det skønnes rimeligt.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 35, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 8

Retsplejebestemmelser

§ 41. I søgsmål vedrørende retten til et mønster, om ophævelse af en registrering og om overførelse af en registrering til en anden anses ansøgere og mønsterhavere, som ikke har bopæl her i landet, for at have hjemting i København.

§ 42. Den, som anlægger sag om ophævelse af en mønsterregistrering, om overførelse af registreringen eller om tvangslicens, skal skriftligt anmelde dette til registreringsmyndigheden til indførelse i mønsterregistret samt i anbefalet postforsendelse give meddelelse om sagsanlægget til enhver i registret indført licenshaver, hvis adresse er angivet i registret. En licenshaver, der vil anlægge sag om indgreb i mønsteret, skal på tilsvarende måde give meddelelse herom til mønsterhaveren.

Stk. 2. Dokumenterer sagsøgeren ikke på sagens første tægtedag, at anmeldelsen og meddelelser, som i stk. 1 angivet, har fundet sted, kan retten fastsætte en frist til opfyldelse af betingelserne. Oversiddes den fastsatte frist, afvises sagen.

§ 43. I sager om mønsterretsindgreb anlagt af mønsterhaveren skal sagsøgte give meddelelse efter reglerne i § 42, stk. 1, til registreringsmyndigheden og registrerede licenshavere, såfremt han vil nedlægge påstand om registreringens ophævelse. Bestemmelsen i § 42, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, således at påstanden om registreringens ophævelse afvises, hvis den fastsatte frist oversiddes.

Stk. 2. I sager om mønsterretsindgreb anlagt af en licenshaver kan sagsøgte tilstævne mønsterhaveren uden hensyn til dennes værneting for overfor ham at nedlægge påstand om registreringens ophævelse. Bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 34 finder tilsvarende anvendelse.

§ 44. Udskrift af domme i de i §§16, 31-32 samt 35-38 omhandlede sager tilstilles Patentdirektoratet ved rettens foranstaltning.

Kapitel 9

Forskellige bestemmelser

§ 45. En mønsterhaver, der ikke har bopæl her i landet, skal have en her bosat, i mønsterre-

gistret indført fuldmægtig, som på hans vegne kan modtage forkyndelser og andre meddelelser vedrørende mønsteret.

Stk. 2. Har mønsterhaveren ikke sådan fuldmægtig, kan forkyndelse m.v. ske på den i retsplejelovens § 160, stk. 2, angivne måde.

§ 46. Industriministeren kan under forudsætning af gensidighed bestemme, at reglerne i § 12 eller § 45 ikke skal finde anvendelse over for ansøgere eller mønsterhavere, der er hjemmehørende i andre lande, eller som har en i disse lande bosat og til registreringsmyndigheden her i landet anmeldt fuldmægtig med fuldmagt som omhandlet i nævnte paragraffer.

§ 47. Industriministeren fastsætter nærmere forskrifter om lovens gennemførelse, herunder om mønsteransøgninger og deres behandling, om mønsterregistrets indretning og førelse, om Mønstertidendes udgivelse og indhold samt om registreringsmyndighedens forretningsgang. Det kan herunder bestemmes, at registreringsmyndighedens journaler over indkomne ansøgninger skal være tilgængelige for enhver. Industriministeren kan fastsætte nærmere regler til bestemmelse af, hvilke dage der betragtes som lukkedage for registreringsmyndigheden.

§ 48. I sager vedrørende ansøgning om registrering af mønstre eller om fornyelse af mønsterregistreringer skal ansøgeren foruden ansøgnings- eller fornyelsesafgift betale følgende tillægsafgifter:

- 1) klasseafgift for hver vareklasse ud over den første,
- 2) samregistreringsafgift for hvert mønster ud over det første, jf. § 11,
- 3) opbevaringsafgift for model,
- 4) bekendtgørelsesafgift for hver afbildning ud over den første.

Stk. 2. Fornylsesafgift, som betales efter udløbet af den pågældende registreringsperiode, skal erlægges med forhøjet beløb.

Stk. 3. Industriministeren fastsætter størrelsen af de i loven omhandlede afgifter og fastsætter gebyrer for ekspeditioner, udskrifter m.v.

§ 48 a. Henlægger industriministeren sine befojelser efter loven til Patentdirektoratet, kan ministeren fastsætte regler om, at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 49. Loven træder i kraft den 1. oktober 1970.

Stk. 2. Lov nr. 107 af 1. april 1905 om beskyttelse af mønstre, jf. lovbekendtgørelse nr. 193 af 1. september 1936, som ændret ved § 2 i lov nr. 247 af 9. juni 1967, ophæves.

Stk. 3. (Overgangsbestemmelse, udeladt).

§ 50. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for øerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger¹⁾.

Lov nr. 854 af 23. december 1987 om ændring af patentloven, lov om mønstre, varemærkeloven og lov om fællesmærker indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 5. Loven træder i kraft den 1. januar 1988²⁾.

Stk. 2. Klager, der er indgivet til Mønstreankenævnet før 1. januar 1988, og som ikke er færdigbehandlet, færdigbehandles af Patentankenævnet efter reglerne i denne lovs § 2, nr. 1.

Industriministeriet, den 17. april 1989

NILS WILHJELM

/ Per Lund Thoft

1) Ved kongelig anordning af 26. juli 1971 er Lov om mønstre nr. 218 af 27. maj 1970 sat i kraft den 2. august 1971 på Færøerne.

2) Nærværende lovbekendtgørelses § 22, § 25, stk. 1, § 47, stk. 1 og § 48 a.